Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1889. Wydano i rozesłano dnia 30. Listopada 1889. **Część XIX.**

Nr. 64.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 28. Października 1889 l. 56808, którem wydaje się zakaz sprowadzania, wyrobu i sprzedaży artykułu pirotechnicznego pod nazwą „wąż Faraona“ lub „wąż salonowy“.

Ponieważ wprowadzony do obrotu handlowego artykuł pirotechniczny pod nazwą „wąż Faraona“ lub „wąż salonowy“ według orzeczenia biegłych chemików zawiera w znacznej ilości rodan rtęciowy i po zapaleniu wydziela trujące wyziewy, przeto ze względu na szkodliwość tego artykułu dla zdrowia zakazuje się niniejszem sprowadzać, wyrabiać i sprzedawać ten artykuł w handlach tutejszego okręgu administracyjnego.

Co się podaje do powszechnej wiadomości z tym dodatkiem, że przekroczenia niniejszego rozporządzenia, karane będą według postanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. Września 1857, Dz. p. p. Nr. 198.

Lwów, dnia 28. Października 1889.

Badeni w. r.

Nr. 65.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z d. 9. Czerwca 1889, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 48, o uzupełnieniu obwałowania Wisły i Sanu w powiecie Tarnobrzeskim.

§. 1.

Uzupełnienie obwałowania Wisły i Sanu w powiecie Tarnobrzeskim jest przedsiębiorstwem tego powiatu i ma być przeprowadzonem w myśl §. 5.

ustawy z dnia 9. Czerwca 1889, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 48 przez Wydział powiatowy Tarnobrzeski przy współudziale Wydziału krajowego i Administracyi Państwa.

§. 2.

Powyższe uzupełnienie obwałowań, które ma być równocześnie prowadzonem nad Wisłą i nad Sanem, obejmuje następne roboty:

I. nad Wisłą:

1. uzupełnienie siedmiu sekcyj wałów nadwiślańskich, mianowicie:

a) od granicy kraju w Popowicach do ujścia Sanu;

b) od ujścia Sanu do ujścia Łęgu;

c) od ujścia Łęgu do ujścia Trześniówki;

d) od ujścia Trześniówki do wzgórza Miechocińskiego;

e) od wzgórza Miechocińskiego do Nagnajowa;

f) od wzgórza Siedleszczańskiego do Krzemienicy;

g) od Krzemienicy do kanału Zadusznicko-Przykopskiego (do granicy powiatu Mieleckiego);

2. korekcya i obwałowanie wsteczne Strachockiej rzeki;

3. korekcya i pogłębienie kanałów: Wielowiejskiego, Zakrzowsko-Sieleckiego, Podłęskiego, Miechocińskiego, Machowskiego, Siedleszczańskiego i Dymitrowskiego;

4. budowę szluz i przepustów tak dla odwodnienia, jak i dla kolmatacyi.

II. nad Sanem:

1. uzupełnienie prawego wału Sanu od Wisły do wału poprzecznego w Jastkowicach, wraz z korekcyą i obwałowaniem wstecznem potoku Jodłówki i Lipy, tudzież młynówki Bukowy wraz z potokami Dębowcem i Łukawicą;

2. uzupełnienie lewego wału Sanu od Wisły do pagórka Sławskiego.

3. budowę szluz i przepustów odwodniających i kolmatacyjnych.

Oprócz tych budowli mają być wykonane korekcye i pogłębienia głównych rowów osuszających i zabezpieczenia wałów w starych łożyskach Wisły i Sanu, o ile przez to nie będzie przekroczoną rubryka wydatków rozmaitych i nieprzewidzianych.

Za podstawę techniczną uzupełnienia obwałowań Wisły i Sanu służyć ma operat techniczny krajowego biura melioracyjnego z r. 1888, zatwierdzony przez Ministerstwo rolnictwa a preliminujący koszta budowy na 680.600 zł. w. a., z uwzględnieniem uwag i zmian poczynionych przez

departament techniczny Ministerstwa spraw wewnętrznych. Zmiany w tym projekcie poczynić może Wydział krajowy w porozumieniu z Administracyą Państwa pod warunkiem, jeżeli takowe nie spowodują podwyższenia powyższej sumy kosztów.

§. 3.

Czas budowy ustanawia się na lat sześć i trwać ma od roku 1889 do roku 1895.

W czasie tym wzbronione są wszelkie sprzeczne z projektem melioracyjnym prywatne budowle na wałach nadwiślańskich i sanowych, tudzież na wyszczególnionych w §. 2. potokach i kanałach.

§. 4.

Koszta projektowanych robót melioracyjnych, wymienionych w §. 2., tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i koszta zarządu technicznego pokryte będą z funduszu budowy, jaki będzie utworzony z datków kraju, państwa i powiatu po myśli §. 3. ustawy z dnia 9. Czerwca 1889 (Dz. u. kraj. Nr. 48), i nie mogą przekroczyć sumy kosztorysowej 680 600 zł. wa.

§. 5.

Oznaczone w §. 3. ustawy z dnia 9. Czerwca 1889, Dz. u. kraj. Nr. 48 datki krajowe, państwowe i powiatowe, mają być wpłacone do funduszu budowy w ciągu lat sześciu począwszy od r. 1889 do 1894, a mianowicie:

a) datek krajowy w kwocie 272.240 zł. w. a. w sześciu równych ratach rocznych po 45.373 zł. 33⅓ ct. w. a.;

b) datek z państwowego funduszu melioracyjnego w kwocie 272.240 złr. w. a., z zastrzeżeniem konstytucyjnego zatwierdzenia, również w sześciu ratach rocznych, z których raty przypadające za lata 1889 i 1890 wynosić mają po 10.000 zł. w. a., rata za rok 1891 — 15.000 zł. w. a., ostatnie zaś trzy raty za lata 1892 do 1894 po 79.080 zł. w. a.

c) wreszcie datek powiatu Tarnobrzeskiego w kwocie 136.120 złr. w. a. w sześciu ratach rocznych, których wysokość odpowiadać będzie corocznym ratom zasiłku państwowego, a mianowicie wynosić ma w r. 1889 i 1890 po 5.000 zł. w. a., w r. 1891 7.500 zł. w. a, w latach zaś 1892 do 1894 po 39.540 zł. w. a.

§. 6.

Przypadające za rok 1889 raty datków państwowych, krajowych i powiatowych mają być uiszczone bezzwłocznie po zatwierdzeniu niniej-

szego rozporządzenia przez Ministerstwo rolnictwa. Dalsze raty coroczne zasiłków państwowych i krajowych mają być wypłacone z góry po konstytucyjnem zatwierdzeniu preliminarzy krajowego i państwowego, takież zaś raty datków powiatu Tarnobrzeskiego w dwóch terminach płatności: 1. Maja i 1. Września każdego roku.

§. 7.

Coroczne raty zasiłków państwowych i krajowych, oraz datków powiatu Tarnobrzeskiego mają być składane na 3%wym rachunku bieżącym „funduszu budowy uzupełnienia obwałowania Wisły i Sanu w powiecie Tarnobrzeskim" w Banku krajowym we Lwowie, którego dyrekcya za pośrednictwem zastępstwa Banku krajowego w Tarnobrzegu wypłacać będzie w miarę potrzeby na każdorazowe wezwanie Wydziału powiatowego odpowiednie miesięczne zaliczki na budowę.

§. 8.

Dla prowadzenia budowy, oraz pełnienia służby techniczno-administracyjnej, ustanowi Wydział powiatowy Tarnobrzeski dwóch kierowników budowy, mianowicie:

a) jednego kierownika budowy dla robót nad Wisłą;

b) jednego zaś kierownika budowy dla robót nad Sanem.

Zarząd budowy pod względem administracyjnym i rachunkowym prowadzić będzie Wydział powiatowy za pośrednictwem swych podwładnych urzędników, lub też delegatów zamianowanych dla każdej poszczególnej sekcyi wałów.

Dozorców przy robotach przyjmują w miarę potrzeby kierownicy budowy nie przekraczając liczby maksymalnej tychże, mającej się unormować przez Wydział powiatowy i wyznaczają im odpowiednie płace miesięczne do wysokości 30 zł. w. a.

W razie potrzeby polepszenia płac dozorców, lub też podwyższenia unormowanej ich liczby, potrzebnem jest w tym kierunku zezwolenie Wydziału powiatowego.

W nagłych wypadkach może nastąpić przyjęcie dozorców ponad przepisaną liczbę, jednakże za dodatkowem jak najrychlejszem usprawiedliwieniem tego zarządzenia przed Wydziałem powiatowym, przyczem natomiast zbędni dozorcy mają być od służby uwolnieni.

Roczna płaca kierownika budowy nie może przenosić kwoty 1.200 zł. w. a., miesięczny zaś dodatek budowlany, z którego mają być także pokryte koszta podróży, za czas od 1. Kwietnia po koniec Listopada każdego roku kwoty 100 zł. w. a.

Płace i dodatki budowlane kierowników budowy, tudzież wynagrodzenia płatników i dozorców pokryte będą z funduszu budowy, mianowicie: pobory kierowników budowy i płatników z rubryki kosztów zarządu, wynagrodzenia zaś dozorców z rubryki robót ziemnych. Koszta natomiast administracyi i rachunkowości winien ponieść fundusz powiatowy.

Udzielanie nadzwyczajnych remuneracyj kierownikom budowy zależnem jest od zezwolenia Wydziału krajowego i zatwierdzenia c. k. Ministerstwa rolnictwa.

§. 9.

Kierownicy budowy, do których należy rozkład robót, ich kierownictwo i staranie o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie robót, odpowiedzialni są wobec Wydziału powiatowego za wykonanie budowy.

Kierownicy budowy znoszą się bezpośrednio z Wydziałem powiatowym w sprawach technicznych, przedkładają miesięczne sprawozdania o postępie robót, a w wypadkach nagłości czynią zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwiają takowe wobec Wydziału powiatowego.

Kierownicy budowy sprawdzają i podpisują wszystkie dokumenty, na podstawie których Wydział powiatowy za pośrednictwem swych organów uskutecznia wypłaty, prowadzą dziennik swych korespondencyj, dzienniki narzędzi, sprzętów i materyałów, listy wypłat, wykazy należytości za dostarczone materyały i wykonane roboty i dziennik budowy; utrzymują w porządku akta budowy (plany, kosztorysy, raptularze, korespondencye przychodzące oraz bruliony korespondencyj wychodzących, wszelkie protokoły, wykazy i t. p.), a co miesiąc (najdalej w dniu 15. następnego miesiąca) przedkładają za pośrednictwem Wydziału powiatowego sprawozdanie miesięczne o postępie budowy, sporządzone na podstawie dziennika budowy, Wydziałowi krajowemu.

Sprawozdanie to miesięczne będzie następnie przesłane Namiestnictwu.

§. 10.

W razie gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany w projekcie służącym za podstawę melioracyi, lub też strony interesowane tej zmiany zażądały, winien odnośny kierownik budowy za pośrednictwem Wydziału powiatowego przedstawić odpowiedni wniosek Wydziałowi krajowemu, który udzieli takowy Namiestnictwu dla wspólnej narady, w razie potrzeby dla zbadania sprawy na miejscu, a następnie ostatecznego zatwierdzenia.

Przez podobne zmiany projektu nie może być jednak w żadnym wypadku spowodowanem przekroczenie preliminowanych kosztów, a w razie gdyby te zmiany miały dotknąć podstawy hydrotechnicznej zatwierdzonego projektu, mają takowe być przedłożone Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§. 11.

Przed rozpoczęciem budowy wyda kompetentna władza polityczna na żądanie Wydziału powiatowego orzeczenie po myśli § 86. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875 (Dz. ust. kraj. Nr. 38) co do potrzeby i rozciągłości służebności lub ustąpienia gruntów, a mianowicie, które obce grunta, materyały i t. p. dla celów budowy, jakie służebności na gruntach przyległych dla ochrony wałów, kanałów i objektów, oraz na jak długi czas są potrzebne.

Wykupno gruntów, lub też czasowe ich zajęcie dla wykonania robót, jak: wałów ochronnych, rowów materyałowych, przekopów, zeszkarpowania brzegów, ścięcia darni, dróg dojazdowych, placów składowych i roboczych itp., zarówno jak wydobywanie materyałów budowlanych, odbywać się będzie wedle odnośnych przepisów kraj. ustawy wodnej, w którym to celu kierownicy budowy dostarczyć winni władzy politycznej odpowiednich kopij map katastralnych, na których grunta zająć się mające oznaczyć należy kolorem (karminem), wraz z wykazami powierzchni gruntów, liczb parcel, rodzaju uprawy i nazwisk właścicieli.

Co do wysokości mającego się wypłacić odszkodowania winien Wydział powiatowy starać się przedewszystkiem zawrzeć z właścicielem nieruchomości lub też jego prawnym albo sądowym zastępcą dobrowolną ugodę; w razie zaś niedojścia ugody do skutku ma być oznaczoną jakość i wysokość odszkodowania po myśli postanowień §. 87. kraj. ustawy wodnej przez władzę polityczną, a jeżeli się tem interesowani nie zadowolą, przez sądowe oszacowanie.

Postanowienia tego paragrafu ustawy wodnej znajdą także zastosowanie co do złożenia lub zabezpieczenia odszkodowania.

§. 12.

Przy odebraniu w posiadanie fizyczne wszelkich realności na rzecz budowy, tak czasowo jak i wieczyście wywłaszczonych, lub też bezpłatnie odstąpionych, będzie spisanym protokół odbioru, w którym należy się odwołać do odnośnego aktu wywłaszczenia lub darowizny.

Grunta uzyskane w drodze umów, wywłaszczeń, lub też korekcyi potoków (stare łożyska), należy ograniczyć i zaintabulować na rzecz funduszu konserwacyjnego (§. 6. specyalnej ustawy).

§. 13.

Wykonanie robót ziemnych przy wałach i kanałach, tudzież przeprowadzenie wykupna gruntów i odszkodowań obejmie powiat Tarnobrzeski (zgodnie z uchwałą Rady powiatowej z dnia 17. Kwietnia 1889) za sumę ryczałtową wykazaną w kosztorysie, która w rubryce robót ziemnych wynosi 410.387 zł. 34 ct. w. a., w rubryce zaś wykupna gruntów i odszkodowań 107.529 zł. 91 ct. w. a. Ewentualne przekroczenia kosztów preliminowanych w tych dwóch rubrykach winien pokryć wyłącznie fundusz powiatowy.

Wykonanie innych kategoryj robót odbywać się ma z reguły w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru.

Wypłaty odbywają się na podstawie list płacy, sprawdzonych i podpisanych przez odnośnego kierownika budowy.

Częściowe roboty mogą być oddane w przedsiębiorstwo bądź w drodze licytacyi, bądź też akordów.

W szczególnych wypadkach miejscowymi stosunkami spowodowanych mogą być zastosowane obszerniejsze przedsiębiorstwa. W takim razie rozpisze Wydział powiatowy licytacyę, która się odbędzie w jego biurze, a rezultat licytacyi, tudzież spisane po przyjęciu najkorzystniejszych ofert kontrakty z przedsiębiorcami przedłoży do zatwierdzenia Wydziałowi krajowemu.

W kontraktach wykazuje się szczegółowo: rodzaj robót, ich ilość i wymiary, sposób wykonania, termina ukończenia, warunki wypłat należytości, kary za zwłokę w robotach itp.

Kierownicy budowy wspólnie z delegatami Wydziału powiatowego, przeznaczonymi do zarządu budowy pod względem administracyjnym i rachunkowym winni czuwać nad ścisłem wypełnieniem zobowiązań kontraktowych, stosując w razie potrzeby rygory przeciw przedsiębiorcom, o czem ma być Wydział powiatowy zawiadomionym.

W miarę postępu robót i dostaw wykonanych na podstawie umów i akordów, może Wydział powiatowy udzielać przedsiębiorcom częściowych wypłat na poczet należytości, przyczem jednak z każdorazowej sumy należytości potrącać należy przynajmniej 5% na ratę kolaudacyjną.

§. 14.

Dla uwidocznienia postępu budowy mają być prowadzone dzienniki budowy wraz z poddziennikami dla każdego objektu (szluzy lub przepustu), na podstawie których kierownicy budowy z końcem każdego miesiąca (najdalej do dnia 15. następnego miesiąca) za pośrednictwem Wydziału

powiatowego przedkładają Wydziałowi krajowemu sumaryczne sprawozdanie o każdomiesięcznym postępie budowy, które następnie ma być udzielonem Namiestnictwu.

§. 15.

Do stałej kontroli wykonujących się robót melioracyjnych tak pod względem jakości jak i kosztów przeznacza Wydział krajowy i Namiestnictwo własnych techników, którzy każdego czasu mają prawo przekonywać się na miejscu o postępie, jakości i cenach robót.

W tym celu znajdujące się na miejscu a zajęte wykonaniem robót organa Wydziału powiatowego są obowiązane udzielić tym technikom wszelkich żądanych wyjaśnień.

Delegowany przez Wydział krajowy do kontroli technicznej robót, inżynier biura melioracyjnego, zajmie się także zaprojektowaniem tych kanałów i rowów osuszających, dla których projekt Wydziału krajowego podaje tylko koszta ryczałtowe nie oparte na szczegółowych planach i obliczeniach.

§. 16.

Z końcem każdorocznego okresu budowy winien Wydział powiatowy prosić o kolaudacyą wykonanych robót, którą bezzwłocznie zarządza Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem za pośrednictwem własnych organów technicznych.

Koszta kolaudacyi zarówno jak i kontroli robót i innych czynności podejmowanych przez techników państwowych i krajowych, pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny przedkłada się Wydziałowi krajowemu, który udziela takowy za pośrednictwem Namiestnictwa do wiadomości Ministerstwa rolnictwa.

§. 17.

Kierownicy budowy zajmą się po upływie każdorocznego okresu budowy wypracowaniem sprawozdania dorocznego z czynności budowlanej, które ma wykazać rezultat robót, wartość budowy obliczoną na podstawie wykazów bryłowatości i analizy cen jednostkowych, tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy. Sprawozdanie to wraz z operatem wykonawczym (sytuacyą, profilami i obliczeniem wykonanych robót) i dziennikami budowy, materyałów, sprzętów i narzędzi, przedstawi Wydział powiatowy Wydziałowi krajowemu, który za pośrednictwem Namiestnictwa udzieli takowe Ministerstwu rolnictwa.

§. 18.

Zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy prowadzi Wydział powiatowy za pośrednictwem swego biura rachunkowego.

Sposób prowadzenia tych rachunków, oraz użycia funduszów i usprawiedliwienia poczynionych wydatków określi szczegółowa instrukcya rachunkowa, mająca się wydać przez Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem.

Zamknięcie rachunków rocznych wraz z dziennikiem kasowym i jego załącznikami, winien Wydział powiatowy z końcem każdego roku a najdalej do 1. Marca następnego roku przedłożyć Wydziałowi krajowemu.

Zamknięcie to, sprawdzone przez oddział rachunkowy Wydziału krajowego, przesłane będzie Namiestnictwu, które przedłoży je Ministerstwu rolnictwa.

§. 19.

W razie gdyby Wydział powiatowy Tarnobrzeski zaniedbywał lub odmawiał wypełnienia obowiązków wypływających z ustawy z dnia 9. Czerwca 1889 Dz. u. kr. Nr. 48, tudzież z niniejszego rozporządzenia wykonawczego, a w szczególności nie wykonywał ściśle wedle projektu robót objętych po myśli §. 13. w przedsiębiorstwo powiatowe, obejmie Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem prowadzenie budowy i zarząd funduszu budowy stosownie do postanowień §§. 48 i 52 ustawy z dnia 12. Sierpnia 1866 (Dz. u. kr. Nr. 21) o reprezentacyi powiatowej.

Instrukcya

rachunkowo-kasowa dla powiatowego przedsiębiorstwa uzupełnienia obwałowania Wisły i Sanu w powiecie Tarnobrzeskim.

§. 1.

Na podstawie §. 8. Rozporządzenia wykonawczego do ustawy z dnia 9. Czerwca 1889 (Dz. u. kr. Nr. 48) zarząd budowy pod względem administracyjnym i rachunkowym prowadzić będzie Wydział powiatowy za pośrednictwem podwładnych swych urzędników lub też delegatów, zamianowanych dla każdej poszczególnej sekcyi wałów.

Koszta administracyi i rachunkowości ponosi fundusz powiatowy.

§. 2.

W myśl §. 18. powołanego rozporządzenia prowadzenie wszelkich ksiąg i rachunków budowy uskuteczniać będzie Wydział powiatowy za pośrednictwem biura swego rachunkowego.

§. 3.

Wszelkie pobory i wypłaty uskuteczniane być mają przez kasę Wydziału powiatowego, która fundusze budowy pod osobnem zamknięciem przechowywać będzie.

§. 4.

Za całość i bezpieczeństwo kasy ręczy Prezes Rady powiatowej, względnie tegoż Zastępca z regresem do odnośnych funkcyonaryuszy biurowych.

§. 5.

Wszelkie pieniądze, wpływające na rachunek budowy, złożyć należy niezwłocznie po ich odebraniu do kasy.

§. 6.

Urzędnik pełniący obowiązki kasyera prowadzić będzie dziennik kasowy, w którym każdy dochód i wydatek zapisanym być ma natychmiast po zrealizowaniu, a to pod osobnemi liczbami porządkowemi (artykułami), bieżącemi przez cały rok kalendarzowy, tudzież z oznaczeniem daty zrealizowania i ze zwięzłem a dokładnem określeniem, kto i z jakiego tytułu w kasie złożył lub z tejże otrzymał pieniądze.

Efekta, składane jako depozyta na ubezpieczenie robót lub dostaw kontraktowych (§. 13. powołanego Rozporządzenia), zapisywać należy w tym dzienniku w nominalnej wartości z poszczególnieniem gatunku, seryi, numeru i daty pierwszej zapadłości najbliższego kuponu.

§. 7.

Wszelkie dokumenty, na podstawie których uskuteczniane będą wypłaty, sprawdzone i podpisane być mają przez kierowników budowy (§. 9. Rozporządzenia wykonawczego).

Każdy wydatek (z wyjątkiem list płac robotników i wydatków zbyt drobnych, jak porta itp.) powinien być udokumentowany kwitem osoby, która z kasy podniosła pieniądze.

Wysyłki pieniężne pocztą dokumentowane być mają na razie recepisami pocztowymi aż do czasu nadesłania kwitu, którego zawsze zażądać należy.

§. 8.

Na wszelkie pobory kasowe wydaje pełniący obowiązki kasyera kwity.

Znaczniejsze dochody dokumentowane być mają kontrakwitami, wystawionymi i podpisanymi przez osoby płacące.

Dochody pobierane pocztą, udokumentowane być winne kowertą lub odcinkiem pocztowego przekazu.

§. 9.

Na każdym kwicie, kontrakwicie, rachunku lub innym dowodzie służącym do udokumentowania dochodu lub wydatku, umieścić należy liczbę porządkową (odnośny artykuł dziennika kasowego).

§. 10.

Dziennik kasowy zamyka się z końcem roku kalendarzowego.

W tym celu należy dochody i wydatki zesumować, sumę wydatków wpisać pod sumę dochodów, przez odtrącenie wykazać pozostałość kasową cyframi i literami, oraz zamieścić datę zamknięcia na dzienniku.

Po takiem zamknięciu podpisać ma dziennik Prezes Rady powiatowej lub tegoż Zastępca, dwu członków Rady powiatowej, oraz pełniący obowiązki kasyera i kontrolujący urzędnik biura rachunkowego.

W sposób powyższy zamknięty dziennik, wraz z wszystkimi załącznikami (dokumentami), których liczbę na czele dziennika podać należy, nadesłany być ma wraz z rubrykowem zamknięciem rocznem rachunku budowy (to ostatnie w dwu egzemplarzach zaopatrzonych podpisami j. w.), Wydziałowi krajowemu z końcem każdego roku, najpóźniej do 1. Marca następnego roku.

Zamkięcie to, sprawdzone przez Oddział rachunkowy Wydziału krajowego, przesłane będzie Namiestnictwu, celem podania takowego do wiadomości Ministerstwa rolnictwa (§. 18. Rozporządzenia wykonawczego).

§. 11.

W myśl §. 9. powołanego Rozporządzenia, kierownicy budowy prowadzą dziennik swych korespondencyj, dzienniki narzędzi, sprzętów i ma-

teryałów, listy wypłat, wykazy należytości za dostarczone materyały i wykonane roboty i dziennik budowy, co miesiąc zaś (najdalej w dniu 15. następnego miesiąca), przedkładają za pośrednictwem Wydziału powiatowego sprawozdanie miesięczne o postępie budowy, (sporządzone na podstawie dziennika budowy) Wydziałowi krajowemu.

Równocześnie przesyłane będą Wydziałowi krajowemu miesięczne nieudokumentowane wyciągi (odpisy) z dziennika kasowego za poprzedni miesiąc z wyszczególnieniem wszelkich na rachunek należytości udzielonych zaliczek w myśl zawartych umów i kontraktów.

§. 12.

Biuro rachunkowe Wydziału powiatowego prowadzić będzie na podstawie dziennika kasowego, oraz zapisków kierowników budowy, inwentarze narzędzi, sprzętów i materyałów, w których każdy przybytek i ubytek uwidoczniony być ma z przytoczeniem artykułu dziennika kasowego, do którego zakupno się odnosi, oraz z uzasadnieniem każdego ubytku.

Inwentarze te corocznie, wraz z zamknięciami rachunkowemi (§. 10.) Wydziałowi krajowemu przedkładane być mają.

§. 13.

Ponieważ w myśl §. 7. Rozporządzenia wykonawczego coroczne raty zasiłków krajowych i państwowych, oraz datków powiatu tarnobrzeskiego, przypadające w terminach 1. Maja i 1. Września, składane być mają na 3%-wym rachunku bieżącym na rzecz funduszu budowy w Banku krajowym we Lwowie, za wszelką zwłokę w lokacyi tych kapitałów odpowiedzialnym będzie Prezes Rady powiatowej lub tegoż Zastępca.

§. 14.

Wydziałowi krajowemu, oraz Namiestnictwu, przysługuje prawo zarządzenia niespodziewanego skontra kasy funduszu budowy w sposób, jaki uzna za odpowiedni.

§. 15.

W sprawach niniejszą instrukcyą nieprzewidzianych wydane zostaną osobne zarządzenia.

Nr. 66.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z d. 16. Listopada 1889 r., L. 12587/pr., względem uregulowania przepisów meldunkowych w miastach Krakowie i Podgórzu.

Celem uregulowania sprawy meldunków tak mieszkańców miast Krakowa i Podgórza jak i obcych tamże przebywających, wydaje się na podstawie §. 1. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. Lutego 1857 r., Dz. pr. p. Nr. 33, następujące rozporządzenie:

§. 1.

Właściciel, zawiadowca, sekwestrator lub jakikolwiek zarządca domu, obowiązany jest każdego wprowadzającego się do mieszkania lokatora głównego, bez różnicy, czy on sam jest tym lokatorem, czy też wynajął mieszkanie komu innemu za zapłatę lub bezpłatnie, zameldować w c. k. Dyrekcyi policyi w Krakowie, względnie w c. k. Expozyturze policyi w Podgórzu, w przeciągu 12 godzin po wprowadzeniu się lokatora za pomocą kartki meldunkowej i książki meldunkowej, po dokładnem wypełnieniu wszystkich przepisanych rubryk.

Jeżeli kilku lokatorów wspólnie jedno i to samo pomieszkanie najmuje, natenczas każdy z nich osobno zameldowany być powinien.

§. 2.

Wyprowadzenie się głównego lokatora ma być w tymże samym czasie i tym samym sposobem (§. 1.) zameldowane, obok nadmienienia, dokąd lokator przeprowadził się lub dokąd się udał, o ile to meldującemu jest wiadomem.

§. 3.

Ktokolwiek część jaką pomieszkania swego za opłatą lub bezpłatnie, na tygodnie lub miesięcznie innym odnajmuje, kto odnajmuje mieszkanie obcym na noclegi lub kogoś czy z miejscowych czy z obcych, czy z osób spokrewnionych lub powinowatych, guwernerów lub guwernantek, towarzyszów, lektorów, nauczycieli domowych, oficyalistów prywatnych i t. p. do siebie przyjmuje; kto młodzież uczącą się, z wiktem lub bez wiktu bierze na mieszkanie, ma o tem za pomocą przepisanych kartek meldun-

kowych uwiadomić c. k. Dyrekcyę policyi w Krakowie, względnie Expozyturę policyi w Podgórzu w przeciągu 12 godzin po przybyciu wymienionych partyj, a gdyby dotycząca osoba sprowadziła się lub przybyła tak późno, że zameldowanie do godziny 8. wieczorem tego samego dnia nastąpić by nie mogło, do godziny 10. rano dnia następnego.

Te kartki meldunkowe mają być dokładnie wypełnione i w dwóch równobrzmiących egzemplarzach, przez właściciela lub zawiadowcę domu także podpisanych, w biurze meldunkowem c. k. Dyrekcyi policyi w Krakowie, względnie Expozytury policyi w Podgórzu składane, z których jeden egzemplarz, urzędowem poświadczeniem zaopatrzony, zwrócony zostanie meldującemu w dowód uskutecznionego zameldowania.

§. 4.

W tym samym czasie, t. j. w przeciągu 12 godzin, mają być za pomocą takich samych kartek meldunkowych wszyscy czeladnicy i inni pomocnicy rzemieślniczy lub terminatorowie męzkiego i żeńskiego rodzaju przez swych chlebodawców i majstrów zameldowani, jak skoro do ich pomieszkania przyjęci zostaną, równie jak i służący wszelkiego rodzaju przez swych słożbodawców lub dających im przytułek, za pomocą umyślnie do tego wygotowanych kartek meldunkowych.

§. 5.

Przełożeni zakładów naukowych, publicznych lub prywatnych, konwiktów, alumnatów, klasztorów, konwentów, instytutów, zakładów kalek i domów przytułku, bez różnicy, czyli zakłady te utrzymują się z funduszów publicznych lub prywatnych, są także obowiązani do meldowania w c. k. Dyrekcyi policyi w Krakowie, względnie w Expozyturze policyi w Podgórzu w tym samym przeciągu czasu, t. j. w 12 godzinach wszystkich mieszkańców i służących w ich domu zostających, równie jak i wszelkich zmian co do ich zamieszkania, za pomocą przepisanych kartek meldunkowych i domowych książek meldunkowych.

Ten sam obowiązek wkłada się i na przełożonych szpitalów.

§. 6.

Właściciele domów zajezdnych, którym służy prawo do przyjmowania u siebie obcych, obowiązani są do utrzymywania dokładnie parafowanej i paginowanej książki dla obcych, którą bez przerwy prowadzić powinni.

Ta księga obcych zawierać ma następujące rubryki:

a) dzień przybycia,
b) imię i nazwisko, charakter lub zatrudnienie,
c) miejsce zwykłego zamieszkania,
d) dokument podróży,
e) imię i nazwisko towarzysza lub towarzyszy,
f) dzień i kierunek odjazdu,

obcego

a na pierwszej stronicy następującą przestrogę:

„Oberzysta lub dający przytułek, obowiązanym jest pod własną odpowiedzialnością o to mieć staranie, aby księga obcych podróżnemu przedłożoną była, który wszystkie jej rubryki zgodnie z prawdą wypełnić, albo onychże wypełnienie zalecić powinien“.

Oberzysta jest obowiązany przedłożyć każdemu obcemu zaraz po jego przybyciu kartkę meldunkową, zawierającą takie same rubryki, jak księga obcych.

Obcy powinien wszystkie rubryki tej kartki dokładnie wypełnić, lub onychże wypełnienie zalecić.

Wzbranianie się wypełnienia tego przepisu ze strony obcego, bezzwłocznie c. k. Dyrekcyi policyi w Krakowie, względnie Expozyturze policyi w Podgórzu doniesionem być powinno.

Właściciel domu zajezdnego winien według kartki meldunkowej zaraz po jej wypełnieniu, wypełnić rubryki księgi obcych.

§. 7.

Meldowanie obcego ma za pomocą księgi obcych i należycie wypełnionej kartki być uskutecznionem, a to zaraz po jego przybyciu, bez względu na czas zamierzonego pobytu, gdyby nawet i przenocować nie zamyślał. Gdyby jednak obcy przybył tak późno, że zameldowanie jego w biurze meldunkowem przed 8. godziną wieczorem nastąpić by nie mogło, w takim razie dnia następnego najdalej do 10. godziny z rana zameldowanym być powinien.

§. 8.

Traktyjernicy i szynkarze, którzy, nie mając uprawnienia do lokowania u siebie obcych, tychże pomimo tego do siebie na nocleg przyjmują, karani będą według obowiązujących przepisów.

§. 9.

Wyprowadzenie się lub odjazd osób, które wedle §§. 3, 4, 5, 6, 7 i 8 meldować należy, ma być w tym samym czasie, jaki do zameldowania ich

przyjazdu lub wprowadzenia się jest oznaczony, w c. k. Dyrekcyi policyi w Krakowie, względnie Expozyturze policyi w Podgórzu zameldowane. Wymeldowanie uskutecznia się za pomocą kartek do wymeldowania przeznaczonych, i potwierdza się do meldowania obowiązanemu albo na kartce meldunkowej, onemuż przy pierwszem meldowaniu zwróconej, którą przedłożyć powinien, albo w domowej książce meldunkowej przy zatrzymaniu kartki wymeldowania.

§. 10.

Włóczęgom lub osobom podejrzanym przytułku dawać nie wolno; gdyby zaś takowych pozbyć się nie można, w takim razie o tem natychmiast przynależnej władzy policyjnej donieść należy.

§. 11.

Przekroczenie tych przepisów karane będzie przez c. k. Sądy według przepisów §. 320 ustawy karnej, a o ile przepisy te nie miałyby zastosowania, przez c. k. Dyrekcyę policyi w Krakowie, według §. 19. rozporządzenia ministeryalnego z 15. Lutego 1857 r., Nr. 33 Dz. pr. p.

§. 12.

Niniejsze obwieszczenie wchodzi w życie z dniem 1. Grudnia 1889 r. i z dniem tym traci moc obowiązującą obwieszczenie krakowskiej c. k. Dyrekcyi policyi z 5. Maja 1865 r., którem ogłoszono przepisy meldunkowe dla miast Krakowa i Podgórza.

Lwów, dnia 16. Listopada 1889.

Badeni, w. r.